

SENTÈNCIA 2003-16 DE 25 D'ABRIL DE 2003

DRETS D'APROFITAMENT D'AIGÜES SUBTERRÀNIES. naturalesa dels que corresponen al seu titular. A precari. Comú d'Encamp. Prohibició de l'extracció per pèrdua de potabilitat. Responsabilitat administrativa per vulneració dels perímetres de protecció previstos en la legislació de policia i protecció de les aigües: inexistent.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2002-77, de 16 d'octubre de 2002, va desestimar la demanda formulada per la societat mercantil M.R. S.A. contra la desestimació per silenci administratiu del Comú d'Encamp de la seva petició de que es restitueixi el servei de subministrament d'aigua potable a l'Hotel P.M. situat al Port d'Envalira i de que se li abonin les despeses que ha hagut de suportar per abastir-se d'aigua potable per mitjà de cisternes mòbils.

2.- Contra la sentència esmentada, la representació de la part agent interposa un recurs d'apel·lació que ha tingut entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 7 de desembre de 2002. En l'escrit manifesta que el Comú d'Encamp havia atribuït a la dita societat un dret a l'aprofitament d'aigües amb la sola limitació de què aquest dret no és exclusiu, i en la mesura que l'ha privat d'aquest subministrament, del qual gaudia per títols administratius, ha incorregut en via de fet, ha vulnerat l'obligació de subjectar-se a l'ordenament jurídic i ha desconegut el principi de confiança legítima. Indica també que la sentència es contradiu i demana el dret a obtenir la pertinent indemnització.

3.- De l'anterior escrit se n'ha donat trasllat a la representació del Comú, que l'ha contestat el 20 de gener de 2003, demanant la desestimació de l'apel·lació en raó a que la demandant mai s'ha beneficiat del subministrament públic i que els títols administratius li han atorgat uns drets a obtenir aigua subterrània i a precari.

4.- El dia 24 de març de 2003 ha tingut lloc la vista oral en la que les parts han pogut fer les manifestacions més adients a llurs interessos respectius, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Enfront les consideracions de la sentència sobre la naturalesa del dret del que és titular l'apel·lant, aquesta sosté en el seu recurs que té un dret de ser subministrada d'aigua potable per la seva instal·lació hotelera i en la mesura que el Comú d'Encamp li ha privat del mateix ha vulnerat l'article 97 del Codi de l'Administració, ja que la privació ho ha estat fora de tot procediment administratiu, de l'article 1 del mateix Codi, que proclama la prohibició de l'arbitrarietat, i del principi de confiança legítima en la mesura que el no subministrament d'aigua potable a càrrec del Comú és contrari a actes expressos de la Corporació que reconeixen la continuïtat en l'aprofitament d'aigües en favor de la societat apel·lant.

Tercer.- Per resoldre sobre les pretensions que fa valer la part apel·lant cal resoldre prèviament la naturalesa dels drets que sobre l'aprofitament d'aigua subterrània ostenta M.R. S.A. a partir dels actes del Comú d'Encamp i que la sentència tracta detalladament.

Els drets d'aprofitament de l'aigua subterrània de les fonts Nova i de la Gavatxa es van atorgar als antecessors de la societat actual per decrets de l'Hble. Comú d'Encamp número 028/70 de 20 d'octubre de 1970 i 358/85, de 27 de setembre de 1985, que clarament atorgaven la construcció dels pous per extreure aigua de les fonts esmentades amb caràcter de a precari, a càrrec de la sol·licitant i sense cap dret a indemnització. És cert que un cop prohibida l'extracció d'aigua com a conseqüència de la pèrdua de potabilitat el Comú va adoptar, el 30 de novembre de 1999 (Decret 1005/99) l'acord de prendre les mesures necessàries a fi i efecte de respectar la quantitat d'aigua que fins la data arribava a l'Hotel P.M., però d'aquest acord no se'n poden extreure les conseqüències que n'extreu la part apel·lant en el sentit de què atribueix, juntament amb els altres, un veritable dret al subministrament d'aigua potable. Aquest Decret no té altre sentit que donar resposta a les inquietuds de la societat explotadora de l'Hotel davant la vulnerabilitat de l'aqüífer en relació a les obres que es projectaven del Circuit d'Andrós posant en relleu el compromís del Comú de que no es perdi la quantitat d'aigua de que es gaudia per part de l'Hotel, però no crea cap obligació de subministrament ni cap compromís de fer front a les eventuais pèrdues de capacitat de l'aqüífer.

La part apel·lant no ha aportat cap element de prova que porti a la conclusió de què gaudeix d'un subministrament d'aigua potable connectat a la xarxa d'abastament, d'alimentació i de distribució del Comú, per la qual cosa no es pot fer responsable al mateix d'un subministrament del que no és titular, i en aquest litigi no es planteja altra cosa que la responsabilitat administrativa del Comú per una manca de servei de subministrament, no la del Comú o eventualment la del Govern per vulneració de la normativa que regula els perímetres de protecció que estableix el Capítol segon de la Llei de policia i protecció de les aigües de 31 de juliol de 1985.

Per tot el que s'ha exposat, s'imposa la desestimació del recurs d'apel·lació, amb confirmació de la sentència del Tribunal de Batlles, sense fer cap pronunciament especial sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació

interposat per la representació processal de la societat mercantil M.R. S.A. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2002-77, de 16 d'octubre de 2002, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.